

A Fővárosi Ítéltábla dr. Tordai Csaba ügyvéd (fél címe 1) által képviselt atlatszo.hu Nonprofit Közhasznú Kft. (felperes címe IV. 9.) felperesnek a Ficzi és Turi Ügyvédi Iroda (fél címe 2 III. 1., ügyintéző: dr. Turi György ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. február 19. napján kelt, 22.P.../2015/3. számú ítélete ellen az alperes 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus másolatban küldje meg a felperesnek a alperes neve által a B... Kft. részére kikölcsönzött műtárgyak tekintetében az alkotások tárolási helyét a kölcsönzés időtartama alatt.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 forint ügyvédi munkadíjat.

A tényállásban rögzítette, hogy E... K... 2014. november 3-án az alperes közérdekű adatként kérte a B... Kft-vel 2013. november 29-én kötött szerződésben foglalt adatok alapján megjelölt műtárgyak tárolási helyét a kikölcsönzés ideje alatt, illetve ezen művek jelenlegi tárolási helyét közölni. Az alperes válasza szerint a jelenlegi tárolási hely a M... R... K...ának raktára, a képek konkrét őrzési helyét kitakarva adták meg azzal, hogy ezek a kölcsönvevők méltányolható magánérdekébe tartozó adatok.

A felperes 2014. december 15-én kérte közölni az alperes által a B... Kft. részére kikölcsönzött műtárgyak tekintetében az alkotások tárolási helyét a kikölcsönzés időtartama alatt, valamint 2013. január 1. és 2014. november 30. között - a költségvetési szervek kivételével - a kikölcsönzött művek listáját, ami tartalmazza az alkotók nevét, az alkotások címét, a kölcsönzés időtartamát, a kölcsönzés alatt a tárolási helyét, a kikölcsönző gazdasági társaságok nevét.

Az alperes december 15-i levelében azt válaszolta, hogy E... K...nak 2014 júniusától folyamatosan kiadták a kért adatokat 2010-2014-re vonatkozóan és az első kérdés tekintetében is visszautalt E... K...nak adott válasza.

A felperes keresetében az első kérdés szerint kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy elektronikus másolatban küldje meg a alperes neve által a B... Kft. részére kikölcsönzött műtárgyak tekintetében az alkotások tárolási helyét a kölcsönzés időtartama alatt.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését, érdemben pedig a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a per megszüntetése iránti kérelmet a tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt 3. sorszámú végzésével elbírálta, és a per megszüntetésére irányuló kérelmet elutasította. Indokolása szerint önmagában az, hogy a felperes munkavállalója korábban ugyanazon adat kiadása miatt már fordult az alpereshez, nem jelenti azt, hogy a felperes utóbb ezt a kérelmet nem terjesztheti elő. A perindítási határidő számítása szempontjából a felperes által előterjesztett igényt kell figyelembe venni. Annak sincs törvényi akadálya, hogy ugyanaz a személy megismételhesse az adatigénylést, ha a bíróság a határidő elmulasztása miatt a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja.

Az ítéletben az elsőfokú bíróság még arra is utalt arra, hogy csak az ítéleti döntés eredményez olyan hatást, hogy az adat többé nem követelhető. Az adatkérés megisméltése nem tekinthető visszaélésszerű joggyakorlásnak.

Érdemi döntése alapjául felsorolta az Alaptörvény P)cikk (1) bekezdését, a 38. cikk (1) bekezdését, a 39. cikk (2) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 27. § (1)-(3) és (3a) bekezdéseit, valamint a 31. § (2) bekezdését.

Nem értett egyet azzal az alperesi védekezéssel, hogy a tárolási hely nem minősül közérdekű adatnak, és az igényelt adat a kölcsönvevő üzleti- illetve magántitkát képezi, ami sérülne, mert a kölcsönvevő biztonsági rendszerére lehetne következtetni, továbbá a műtárgyak is veszélybe kerülhetnének.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem lehet vitás, hogy a nemzeti vagyont képező és az alperes kezelésében álló vagyontárgyak felhasználására vonatkozó adatok közérdekű adatok, erről egyértelműen rendelkezik az Alaptörvény és az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 1. § (2) bekezdés a) pontja. Az igényelt adatból az elsőfokú bíróság szerint elsősorban azt lehet nyomon követni, hogy az alperes a nemzeti vagyon hasznosítása során az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelően jár-e el, és csak másodlagos következtetés vonható le a kölcsönvevő helyzetére. E körben a méltányolható magánérdek csak korlátozottan érvényesülhet, amellyel a kölcsönvevőnek tisztában is kell lennie az Infotv. 27. § (3a) bekezdésében írtakra is.

Hangsúlyozta, hogy az Infotv. 27. § (2) bekezdése szerint közérdekű és közérdekből nyilvános adat megismerését csak törvény korlátozhatja, az alperes pedig ilyen törvényre nem hivatkozott. Az üzleti titokra történt hivatkozás csak közérdekből nyilvános adat esetében foghat helyt, a felperes adatigénylése azonban közérdekű adatra vonatkozik. Ezért az elsőfokú bíróság további bizonyítás nélkül döntött a jogkérdésben és nem hívta fel az alperest az üzleti titokkal kapcsolatos bizonyítási indítvány előterjesztésére. Megjegyezte, hogy ettől függetlenül a biztonsági berendezés beazonosíthatósága nem minősül olyan körülménynek, aki az üzleti tevékenység sérelmével járna. A nemzeti vagyon védelmére történt alperesi hivatkozással szemben a felperessel értett egyet, miszerint a kölcsönzés befejeződött, ezért nem mérvadó, hogy a kölcsönadás idején hol őrizték a műtárgyakat.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, annak elsődlegesen a megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte.

Hiányosnak tartotta a megállapított tényállást, mert nem ismertette, hogy milyen folyamat előzte meg a felperesi adatigénylést 2014 júniusától kezdve. Ennek a kereset határidőben történő benyújtása kapcsán látta jelentőségét. Továbbra is állította, hogy a pert meg kellett volna szüntetni a kereset elkészettsége okán. A felperes december 14-i adatigénylését nem tekintette önálló adatigénylésnek, E... K... ugyanis nem magánszemélyként, hanem a felperes munkatársaként járt el, kért és kapott adatokat. Ezért a későbbi megkereséshez nem viszonyítható a perindítási határidő. Az adatigénylés nem volt előzmények nélküli, ezért az a korábbi megkeresésekkel együtt vizsgálható, az pusztán megismételte a korábbi igénylést, ami a jogszabályi határidő megkerülésére irányuló eljárásnak minősül. Álláspontja szerint a korábban már előterjesztett adatigénylés folyamatos megismétlésével végső soron határidő nélkülivé válik az eredeti igénylés bírósági érvényesítése, és formálissá teszi az Infotv. határidőre vonatkozó rendelkezéseit, amik nem értelmezhetőek rugalmasan az adatigénylőre sem. Hivatkozott arra is, hogy az adatigénylési ügyek tipikusan olyan ügycsoportok, amelyekben, ha nem kerül sor határidőben a perindításra, nincs mód anyagi jogerős döntés meghozatalára, s az ügy ennek ellenére lezárul. Helyes jogértelmezésnek azt tartotta a fellebbezés, hogy ugyanazon adattartalom vonatkozásában 30 napos határidőn túl nem kezdeményezhet kiadási pert.

Érdemben azt kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet a felsorolt jogszabályi rendelkezésekből nem származtatott olyan konkrét érveket, ami a közérdekű adat jelleget megállapítaná. Hiányolta a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok elhatárolását, valamint továbbra is hangsúlyozta, hogy nem minden a közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő adat minősül közérdekű adatnak, csak a tevékenységére vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett adat. Ilyen közérdekű adat a műtárgyak kölcsönzése tekintetében, hogy kinek, mit, mennyiért, meddig kerültek kölcsönadásba, ezt pedig az alperes rendelkezésre bocsátotta. Ezek a nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó, az átláthatóság biztosításához szükséges adatok. A kért adat azonban nem közérdekű adat, másrészt nem a nemzeti vagyunkörbe tartozó kérdés, hanem a kölcsönvevő magánérdekkörébe.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Alaptalanul hivatkozott a per megszüntetésének szükségességére az alperes. Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a többszöri, korábbi, mástól származó adatigénylés nem akadályozta a felperesi kereset előterjesztését. A határidő számítása szempontjából csak a felperes igénylését kellett vizsgálni és ez okból a tényállás kiegészítésére sem volt szükség.

Az Infotv. 28. § (1) bekezdésének első mondata szerint közérdekű adat megismerése iránt szóban, írásban vagy elektronikus úton bárki igényt nyújthat be. A 31. § (1) és (3) bekezdése értelmében az igénylő a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása vagy a teljesítésre nyitva álló határidő eredménytelen eltelte esetén bírósághoz fordulhat. A pert az igény elutasításának közlésétől, a határidő eredménytelen elteltétől számított harminc napon belül kell megindítani az igényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ellen.

A fentiekre tekintettel helytelen az az alperesi jogszabály-értelmezés, hogy amennyiben az igénylő választ kapott az adatkezelőtől, akkor ugyanazon adattartalom vonatkozásában 30 napon túl nem kezdeményezhet pert adatkiadás iránt, mert ilyen tartalom a jogszabályból nem olvasható ki. A közérdekű adat iránti igény bárki általi előterjeszthetőségéből az is következik, hogy ugyanarra az adatra különböző személyek is terjeszthetnek elő igényt, vagy ugyanaz a személy többször is kérheti ugyanazon adat kiadását. Az utóbbi esetben a keresetindításnak perjogi akadálya lehet, ha ugyanazon felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt már jogerős ítéletet hoztak, de egyébként a közfeladatot ellátó szerv a kezelésében lévő közérdekű adat

megismerése iránti kérelem előterjesztésének korlátja nincs. Nem tekinthető ezért rosszhiszemű eljárásnak sem az adatigénylés megismétlése annak érdekében, hogy a keresetindításra vonatkozó jogszabályi határidők megtartásra kerüljenek.

Mindezt csak a fellebbezésben írtakra tekintettel fejtette ki a másodfokú bíróság, de a jelen esetben ennek nem volt jelentősége, mivel nem volt azonos az adatigénylők személye, ezért egyértelmű, hogy a felperesi igénylés önálló, új kérelem volt és aszerint kellett figyelembe venni a határidőket, ahogy ezt az elsőfokú bíróság helyesen tette. A per megszüntetésére irányuló alperes kérelem tárgyában helytállóan döntött az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és lényegében az indokaival is egyetértett a másodfokú bíróság. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az Infotv. 3. § 5. pontja szerint közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésre, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

A 26. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek (a továbbiakban együtt: közfeladatot ellátó szerv) lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot - az e törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A 27. § (3) bekezdés első mondata szerint közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli.

Az alperes nem vitatta, hogy közfeladatot ellátó szerv, közfadata az örökségvédelem és múzeumi tevékenység. Nem volt vitás az sem, hogy a kért adat az alperes kezelésében van. Az alperes a megismerni kért információ közérdekű adat jellegét vonta kétségbe azzal, hogy nem minden adat tekinthető közérdekű adatnak, ami a tevékenységének, feladatainak ellátása során keletkezik, csak azok a lényegi adatok, amelyek a műtárgy, mint nemzeti vagyon kezelése, hasznosításának átláthatósága tekintetében relevanciával bírnak.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az igényelt adatokból következtetést lehet levonni arra, hogy az alperes a nemzeti vagyon hasznosítása során megfelelően jár-e el. A kért adat közérdekű adat jellegét az is alátámasztja, hogy a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény, amely a 42. § (2) bekezdés ac) pontjában a múzeum feladatai között határozza meg a gyűjtőkörébe tartozó kulturális javak állományvédelmét. A kölcsönzés során az állományvédelem érdekében megfelelő biztonsági feltételek biztosítása, illetve annak ellenőrzése szükséges, ezért az alperes közfeladatának ellátásával kapcsolatos, lényeges adatnak minősül az állami vagyon részét képező, kikölcsönzött műtárgyak tárolási helye. Erre is figyelemmel megállapítható, hogy a perbeli információ az alperes

közfeladatának ellátása során keletkezett, a nemzeti vagyonnal való rendelkezésre vonatkozó lényeges adat.

Ezért a kért közérdekű adat kiadására helyesen kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest.

Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában nem tett kellően indokolt különbséget a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok között.

A közérdekből nyilvános adatokat érintő jogszabály-ismertetésre az ítéletben egyrészt azért került sor, mert az Infotv. 27. § (1)-(2) bekezdései a megismerési jog korlátainak szabályozásánál a két adatfajtról azonosan rendelkeznek. Másrészt azért, mert az alperes a kölcsönvevő méltányolható magánérdekére, üzleti titkára is hivatkozott az ellenkérelmében. Ezzel szemben jelölte meg az elsőfokú bíróság az Infotv. 27. § (3) bekezdését, ami az üzleti tevékenység aránytalan sérelme esetében lehet a megismerés korlátja. A jelen esetben - a kölcsönbeadás megszűnésére tekintettel - erre nem volt következtetés levonható, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megjegyezte.

Mellőzi azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásából azt, hogy az üzleti titokra történő hivatkozás csak közérdekből nyilvános adat esetén foghat helyt, mert a 2014. március 15-től hatályos jogszabályváltozás alapján nem lehet erre a megállapításra jutni. Az Infotv. 27. §-ának új (3) bekezdése nem szűkíti le a közérdekből nyilvános adatokra annak a körét, amelyek esetében az üzleti titokra hivatkozni lehet, hanem a megismerhetőség érdekében közérdekből nyilvános adatnak rendel minden közpénz felhasználásával kapcsolatos adatot. A korábbiakkal egyezően a közpénzekkel összefüggő adatok nyilvánosságát főszabály szerint az üzleti titokra való hivatkozás nem korlátozhatja, de az üzleti titokhoz és az információszabadsághoz fűződő alapjogok összeütközése esetén a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet okozó jellegének vizsgálata során továbbra is annak mérlegelésére van szükség, hogy melyik alapjog védelme az indokoltabb, függetlenül attól, hogy közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat megismerése a vitás.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokaira utalással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-án alapul.

A per az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért arról rendelkezni nem kellett.

, 2015. június 9.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

. Csordás Csilla s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: